

men I faar kun den ene Trediedel refunderet. Ministeren siger saa, at hvis man ikke vil give de to Trediedele af Statskassen til de velstillede, mærker man Folk. Jeg vil overlade til Ministeren at have et saadant Standpunkt, at han altsaa vil mærke os og sigé, at naar vi ikke giver 2 Trediedele, er vi i Virkeligheden uværdige, saa forstaar vi ikke den sociale Betydning, der ligger i Foranstaltningerne. Vi har den sociale Opfattelse, at det, det først og fremmest kommer an paa, er, at der bliver stillet Midler til Raadighed, saaledes at alle de vanskeligt stillede kan blive hjulpet, og vil Kommunerne hellere regulere efter § 2, saa siger vi: ja, vær saa god, og vi bemyndiger dem til selv at trække Skellet, hvor de vil, for at de kan faa de to Trediedeles Tilskud af Staten. Men her er ikke Tale om at sige til Kommunerne: I skal gøre dette efter § 1 og dette efter § 2. Der er i Virkeligheden kun Tale om dette, at Staten skal betale den store Part, ogsaa til de velstillede i vort Folk. Det er det, der er Kærnen i Sagen, slet ikke andet.

Ordføreren (Hauge): Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) brugte et meget stærkt Udtryk om de Udtalelser, jeg fremsatte overfor ham — et Udtryk, som jeg ikke vil gentage, da jeg antager, at jeg saa vilde blive kaldt til Orden af den højtærede Formand. Det, som det ærede Medlem nu sagde, og som egentlig kun var en Gentagelse i forstærket Form af, hvad han sagde første Gang, var dette: Pas endelig paa, at I ikke træffer Foranstaltninger, der koster for meget, lad ikke Statskassen komme til at bløde for stærkt, I maa tænke paa de store Udgifter! Her overfor siger jeg: Vi maa tænke paa, at Krigen har skabt en Dyrtid, hvorunder mange Tusinder her i Landet lider bitter Nød; der findes Kommuner, som ikke forstaar Betydningen heraf, og derfor var det nyttigt, om der i Loven stod, at Kommunerne var pligtige at undersøge, hvor Nøden fandtes, og træffe Foranstaltninger derimod. Jeg sætter trøstigt dette vort Standpunkt op imod det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Frederiksberg har forfægtet, og jeg siger, at det er to saa diametralt modsatte Standpunkter, ingen kan være uklar over, hvem der staar paa den ene Side og hvem paa den anden.

Til det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) skal jeg sige, at det er ganske urigtigt, at der ikke er udtalt Tilslutning til det Standpunkt, som afdøde P. Th. Nielsen forfægtede her i Salen med Hensyn til den Maade, hvorpaa Dyrtids-

foranstaltningerne skulde træffes. Der er Gang paa Gang, ogsaa af mig, ydet P. Th. Nielsen Tilslutning til dette Standpunkt, at Stat og Kommune i Fællesskab skulde træffe Foranstaltningerne... (Afbrydelser).

Formanden: Jeg maa bede ærede Medlemmer om ikke at afbryde Talerne, men lægge Baand paa sig selv, saa at Forhandlingen kan foregaa i fornøden Ro og Orden.

Ordføreren (Hauge): Det notoriske i denne Sag er, at da Dyrtidsloven første Gang var til Behandling her i Folketinget og blev sendt i Udvalg, glippede Standpunktet for P. Th. Nielsen, fordi der var Medlemmer i Partiet Venstre, der havde en anden Opfattelse, de blev de sejrende i Partiet, og de gennemførte deres Forslag, som gik imod afdøde P. Th. Niensens Standpunkt. Saaledes er Forholdet.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) sagde, at naar Ordene „enten—eller“ blev fjernet af Ændringsforslaget, saa burde man dog kunne se, at dermed maatte det egentlige Realitetsindhold i Ændringsforslaget være fjernet. Ja, men det ærede Medlem maa dog erindre, at vi ogsaa kan ræsonnere saaledes: Det er ikke for os velforstaeligt, at det ærede Medlem vil opretholde en Ændring, som siger positivt og nøjagtigt det samme, som siges i Regeringsforslaget, og i alt væsentligt med nøjagtigt samme Ord, thi hele Stykket b) er nøjagtigt skrevet af efter Regeringsforslaget, der er saa godt som ingen Ændring deri. Derfor har man maattet gaa ud fra, at der var et Realitetsindhold i Ændringen, siden man overhovedet ikke udtrykkelig har sagt, at man havde opgivet det.

Det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) bebrejdede mig mine Udtalelser før: Det har været nødvendigt for mig under Forhandlingen her at søge at faa at vide, hvad det er, der er de ærede Herrers Mening med deres Opposition. Og man har ikke kunnet give nogen som helst Forklaring, som holder (Afbrydelse) . . . ja, som holder, selvfølgelig kan de Herrer fremsætte en hel Række Ord; det er der jo nok af, men ingen af de Herrer har kunnet give en Forklaring, som holder. Det ærede Medlem erkender nu selv, at der ingen som helst økonomisk Betydning er i Ændringsforslaget. Jeg har paavist, at der for Københavns Ved-